

Р Е Ш Е Н И Е
№ 694

гр. Перник, 20 октомври, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Николай Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 699 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП София против решение, постановено по НАХД № 1785/2012 г. на РС Перник. Със същото е отменено НП № 12669-0035878/2012 г. на зам. директора на ТД на НАП София, с което на „Елби строй“ ЕООД на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите (наредбата).

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт, като се постанови съдебно решение и се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба - чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на окръжна прокуратура предлага да се отмени решението на РС и да се потвърди НП.

Касационен състав на Административният съд Перник, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Касационен състав на Административен съд Перник не споделя мотивите на РС, не са констатирани съществени процесуални нарушения от въззивния съд, а крайния правен резултат е правилен. Изложените съждения от страна на РС са неправилни. Липсва обосноваване извод, как РС стига до извода, че не е посочено точно нарушението и под коя разпоредба на Наредбата следва да е отнесена разпоредбата на чл. 185 ал. 2 от ЗДДС. В тази връзка ЗДДС не се споменава никъде, което

е аргумент да се приеме, че и в конкретиката, в която се е впуснал РС същината на казуса е пропусната. Груб недостатък на решението на РС е посочването на „несъществуваща“ според него разпоредба на § 59, ал. 2 от ПЗР на Наредбата.

С решение, постановено по НАХД № 1785/2012 г. на РС, е отменено НП № 12669-0035878/2012 г. на зам. директора на ТД на НАП София, с което на „Елби строй“ ЕООД на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 във връзка с § 59, ал. 2 от ПЗР от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

От фактическа страна РС е приел за установено, че на 14 декември 2011 г. е била извършена оперативна проверка на обект „магазин за алкохол и цигари“, находящ се в Перник, стопанисван от ответника по касационната жалба. При проверката е било констатирано, че в търговския обект не се съхраняват контролните ленти от фискалното устройство в тримесечния срок от датата на отпечатване на последната касова бележка – липсват контролните ленти за периода 14 септември 2011 г. – 14 декември 2011 г. включително. Съдът е приел, че описанието на нарушението в АУАН и в НП е неясно, няма съответствие на текста на цитираните разпоредби с описанието на нарушението; неправилно се посочва § 59, ал. 2 от ПЗР на Наредбата, защото такава разпоредба не съществува; разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредбата предвиждала демонтаж на КЛЕН, а това не е установено. В противоречие с мотивите в решението на РС, касационен състав намира оплакванията на касатора в тази връзка за основателни и безспорно доказани като правна обосновка. Въведената от АНО квалификация на нарушението е правилна и би издържала на възражения срещу нея, стига да бе установено по безспорен начин същината на нарушението – че търговеца не съхранява в търговския обект контролните ленти за три месеца назад.

Решението на въззивния съд е неправилно като правна обосновка.

Фактите по делото са установени правилно от районен съд, страните не спорят по отношение на същите.

Районен съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел за установено, но не доказано в пълен обем, че при проверката в търговския обект на ответника е било констатирано, че там не се съхраняват контролните ленти от фискалното устройство в тримесечния срок от датата на отпечатване на последната касова бележка – липсват контролните ленти за периода 14 септември 2011 - 14 декември 2011 г. Правилно съдът е приел, че на датата на която е бил поканен да се яви в ТД на НАП, управителят на санкционираното дружество е представил контролните ленти. Неправилно районен съд не е отбелязал в хода на производството пред него, че АНО не е отчетел при съставяне на АУАН представянето на контролните ленти за периода, а това е направено като възражение на представителя на дружеството. От това следва, че и районен съд и АНО не ценят същността на нарушението, тъй като не установяват, че в търговския обект не са съхранявани контролните ленти. В НП е възпроизведен АУАН, но не е отчетено възражението на представителя на санкционираното дружество, който е представил при съставяне на АУАН, контролните ленти на хартиен (ролки) носител за тримесечния период. Св. К. – актосъставител, твърди същото, в свидетелските показания. РС се е задълбочил в неотнормирани разсъждения и не е дал особено висока стойност на правната си обосновка, дори само на основанието, че в хода на административно наказателното

производство АНО сочил несъществуваща, според съда, разпоредба(?).

При правилно установена фактическа обстановка, въззивния съд е направил неправилни правни изводи. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата (редакция към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление) лицето по чл. 3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект контролните ленти - в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка на съответната лента или от текущата дата при работа с КЛЕН, с изключение на случая по чл. 14, ал. 3 и електронните контролни ленти (ЕКЛ). Основен въпрос за това, дали има извършено нарушение и следва ли ответника да понесе административно наказателна отговорност за това е „съхраняват“ ли се в търговския обект контролните ленти за три месеца назад от извършване на проверката.

Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата лицето по чл. 3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект КЛЕН - в тримесечен срок от датата на демонтажа на КЛЕН, с изключение на случая по чл. 14, ал. 3. Твърдението на актосъставителя, че контролните ленти не са представени по време на проверката не е от съществено значение, тъй като на следващ ден - 16 декември, тези контролни ленти са представени от управителя на дружеството. Вмененото нарушение като форма на действие се опровергава, с тяхното представяне пред служители на АНО, още повече, че след като тези ленти са били налични без значение дали са били търсени и намерени в проверявания търговски обект или не. Контролните ленти на хартиен носител са били предоставени на проверяващите, макар и в закъснение от около ден и половина, съгласно показанията на св. К. и възраженията на управителя на търговското дружество при съставяне на АУАН, а това обстоятелство не може до обоснове извод за тяхната липса, а още по малко, че не се съхраняват, както сочи АНО в НП. Определено, управителят на дружеството, което стопанисва търговския обект е лицето по чл. 3 от Наредбата, а не работника, който е бил по време на проверката. Смисълът на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата (в настоящата й редакция) е да определи срок за съхраняване на търговския обект на КЛЕН, а при липсата на дистанционна връзка, към момента на проверката в срока до 31 март 2012 - да съхранява контролните ленти от ФУ на хартиен носител и да въведе това задължение за лицата по чл. 3. Действително, при налагане на имуществената санкция административно наказващият орган не е събирал доказателства за това как и къде са съхранявани тези контролни ленти, но при положение, че такива са представени, следва извода, че търговеца, като лице по чл. 3 от Наредбата е изпълнил законово задължение по съхраняването им.

Оспорваното въззивно решение като мотивировка е неправилно, но като краен извод следва да се потвърди. В хода на процедурата пред въззивен съд не са допуснати процесуални нарушения, липсва основание за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

На основание изложеното, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА решение, постановено по НАХД № 1785/2012 г. на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1./п/

2. /п/